

Előfizetési díj:

Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:

3 hasábos petsor egyszer
9 kr., többszöri hirtetésnél 7 kr., Bélyegdíj
30 kr.

Nyilttér petsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap

szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmertetlen leveleket
csak ismert kezekről fo-
gadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

Szt. István jubileum.

A magyar kath. egyház holnap ünnepli szt. István első királyunk jobb keze feltalálása és szentté avatásának 800 éves jubileumát.

A világtörténelem ezen kimagasló alakját diestényen övedzi körül az egyház, melynek lángbuzgalmu apostola volt; hálás kegyelettel emlegeti a magyar nemzet, melyet a keresztény vallásra térítvén, európai színvonalra emelt.

Éles ész, államférfiui tapintat, teremtő cselekvési erő, szilárd jellem és vallásos buzgóság, mely ily roppant vállalat sikeres fogantatásához mulhatlan feltétel, — benne teljes mértékben megvolt. Századokra kiható műve által nemzete történelmének új fordulatot adott; a rendezetlen népesorból, mely a Duna és Tisza vidékét elfoglalva tartotta, keresztény államot alkotott, nagyot és hatalmas, mely századok múlva, mint a civilizáció őre, súlyos csapásokkal szabott határt az Izlam terjedésének, s megbeülhetlen szolgálatot tett Európának.

Mivé lett volna az ország, ha gondviselés szerinti fejedelme népének életérdekét fél nem ismeri? Vagy beolvadt volna azon keverék népesorbba, mely közé mint ék furódott, vagy függelékét képezné valamely közép-európai államnak, vagy Konstantinápolylyal osztaná a balkán népének sorsát.

Szt. István mentette meg az országot e végzetes sorsától. Átlátta még jókor, hogy nemzetének csak úgy lehet itt történeti hivatása, ha az európai viszonyokhoz alkalmazkodik. Azért maga is felvette, népe között is buzgalommal terjesztette a keresztény vallást. Mozgásba hozott minden eszközt, mely céljának sikeres keresztül vitelére alkalmasnak látszott. Papokat és hittérítőket küld az ország minden tájára, maga is közi áll és személyesen oktatja népét, szóval, a hol arra van szükség, erélyvel a hol másképp nem lehet.

Koppány a tar Zirind fia, Gyula erdélyi vezér megkísértik ugyan vissza állítani a régi

rendet, megakasztják egyelőre a térítés munkáját, de a király hadai szétszórják az ellenkezősítók seregét; s a ker. fejedelem nem kegyetlenséggel vesz erőt ellenein, hanem bünbocsánatot hirdet mindazoknak, kik a béke és szelidség ígét befogadják.

Most azután buzgalmanak melegével s tekintélyének egész súlyával azon volt, hogy a szerencsés kezdetet jó végre vesse. Püspökségeket alapít, kolostorokat s papnevelő intézeteket állít fel bennszülött ifjak kiképzésére. A megyéket és azokban a közigazgatás gépezetét rendezi, a főispánokat a törzstől függetleníti és a trónhoz csatolja. Összes népcét rendekre osztja, még a nagyszámu szolgálókról sem feledkezve meg, kiket szabadon bocsát, hogy a földet műveljék, az erődívenyeket gondozzák és városokat alapítsanak. És egy századnegyed alatt minden nagyobb válság nélkül végbe megy a nemzeti átalakulás csodálatra méltó nagy műve, melyhez hasonlót keveset mutathat föl a világtörténelem, s mely neki, a lángbuzgalmu apostolnak örök dicsőséget, mint keresztény fejedelemnek erőt és tekintélyt, a magyar államnak pedig létjogot és függetlenséget biztosított Európá előtt.

Hosszú viszontagságteles időszak tünt el a semmiségbe a nagy király halála óta, de műve, melyet lángszelleme alkotott, maig is fenn áll. Nevének fénye túlragyogja a századok sorát, melyek azóta elteltek. Enyészetlen jobb keze, mely életében amyi áldást osztott, mint a magyar kereszténység legdrágább ereklyéje, az ország fővárosában őriztetik; ugyan ott a honalapítás ezer éves jubileumára szobrot emelnek neki a hálás unokák, hogy a szent király emléke a nemzet országos ünnepélyén elfoglalja azt a helyet, melyet régen megérdemelt!

A zalaegerszeg - szent-iváni helyi érdekű vasut ügyben.

A zalaegerszeg - szent-iváni helyi érdekű vasut ügyben a végrehajtó bizottság f. 1883.

augusztus 14-én ülést tartott, melyen felolvasott id. Czinder István úr Zala-Egerszeg mezőváros bírájának Háczy Kálmán úrhoz intézett levele, a melyben értesíté, hogy a mgú közmunka és közlekedési kir. miniszterium a zala-egerszeg - szent-iváni helyi érdekű vasut előmunkálatai teljesítésére az engedélyt egy évre megadta, s közli egyszerű másolatban az engedélyt is.

Mint hogy ezen engedély „id. Czinder István városbíró urnak és társainak, mint Zala-Egerszeg mezőváros meghatalmazottjainak“ van címezve, Háczy Kálmán és Skublics István úrak előadták, hogy e címezés téves, mert mint a f. évi julius 22-iki bizottsági tanácskozásban elhatározva lett, ők, mint a vidéki érdekeltek köréből megbízottak, kérelmeztek az engedélyt s ily minőségben is irták alá magukat, a mely nyilatkozatuk igazolására a kérvény szövege is felolvasott: ezek folytán kijelenté a végrehajtó bizottság, miszerint a mgú közmunka és közlekedési kir. miniszterium által 1883. augusztus 3-ról 26094. sz. a. „egy a cs. és kir. szab. déli vaspálya Szent-Iván nevű állomásából kiágazó és Zala-Egerszeg vezetendő helyi érdekű vasut vonalra egy évre adott előmunkálati engedély“ nem egyedül Zala-Egerszeg mezőváros, hanem ezen város- és a vidék érdekeltjei részére kiadottnak tekintendő, s annak minden következményei az összes érdekeltiséget, — tehát Zala-Egerszeg mezővárost csak mint egyik érdekeltet illetik.

Tekintve pedig, hogy ezen helyi érdekű vasut kiépítése nemcsak az érdekelt város és vidéke, de a cs. és kir. szab. déli vasut társaság részére is előnyös és nagy fontosságú, s hogy a kiépítést az érdekeltség a déli vasut társaság együttes közreműködésével kívánja teljesíteni, a végrehajtó bizottság felkérte és megbizta az érdekeltség engedményeseit, hogy a cs. és kir. szab. déli vasut társaság igazgatóságát keressék meg, miszerint az előmunkálatokat saját

„Zalamegye“ tárcája.

Csak egy pár szóra.

— Falusi freskó. —

Irtta: Novák Mihály.

— Kata néni! aztán ne adja ám tovább, mert nem akarom, hogy más is tudja, csak magának mondtam ám meg, tudja? csak magának ám! azért még egyszer mondom: ne adja ám tovább, mert akkor —

— Jaj, galambom gyerelem dehogyan adom! dehogyan adom! Ments meg uram ettől, az Isten őrizzen meg a pletykaságtól! Hiszen ismersz már engen, hiszen tudod, hogy a mit nekem mondasz, az már annyi, mintha eltemetted volna. Isten veled édes leányom! Igaz, kitől hallottad?

— Nem merem megmondani... Ej! de magának mégis meg sugom, hanem meg ne mondja másnak, tudja? Eppen ebben a pillanatban volt itt a szomszéd asszony, az mondta, de a lelkemre kötötte, hogy el ne mondjam másnak, mert akkor így meg úgy lesz, de hát magának még is megmondtam.

— Köszönöm ragyogó csillagom, köszönöm. Oh, az a... Jaj! sietnem kell, mert még sok dolgom van. Isten veled gyönyvirágom, Isten veled! Igaz, majdnem elfelejttem megmondani: mi újság? No, de majd máskor. Isten veled! futok, szaladok, mert nem puhul meg a leves délre; pedig tudod, hogy az én uram — az Isten büntesse meg! — milyen kriminális egy embere az Istennek. Jaj, már 11 óra, aztán még tüzet sem raktam; de most már még is: Isten veled!

— Csak egy szóra még Kata néni! hát az a bizonyos... hiszen tudja?

— Tudom tudom galambom, — miközben hamiskán hunyorított szemével Kata néni, — gyere közelebb megsgom. Az anyja azt mondta, hogy nem bánja, ha menyé lesz. De mennyit kellett beszélnem neki, s téged égre, földre kellett magasztalnom, hogy ilyen meg

olyan jó leány vagy, mint hogy igaz is, míg végre az lett belőle, hogy azt mondta: no, hát majd lesz lakodalom.

— Jaj, Kata néni, — sugta a leány, — az Isten áldja meg: ne mondja olyan hangosan, mert meghallja valaki. Oh, de milyen jó asszony maga Kata néni. Jöjjön csak! itt a kosara? No, de nem tesz semmit, várjon csak egy pillanatot.

Ekkor a szentem kapja a kulcsokat, beszaladt a kamrába, felnyitotta setében a lisztes-ládát, s egy szakasztó finom buzalisszal sompolygott elő a kis teremtés; előbb azonban körülnézett, ha nem látja-e valaki, azután hirtelen a konyhában termett, hol Kata néni várt rá, s a csekélységet feléje nyújtá.

— Itt van Kata néni, — sugta a galambom, — jó lesz ez majd otthon, süssön belőle az urának pogácsát, hogy ne haragudjék; aztán pedig... hiszen tudja?

— Tudom, egyetlen gyerelem, tudom, hiszen majd leszek rajta. Az Istenem áldjon meg ezért a szép ajándékért! No várj csak, megszolgálom még én ezt neked. Hanem most már igazán elmegyek. Pá, galambom gyerelem.

És a kis Vica gyöngyöm kitekintett az ajtón, ha ha nem jön-e valaki, aután a Kata néni gyorsan — már a mint negyven éves lábaitól telhetett — elsietett. Otthon megrakta a tüzet az ebédfőzéshez, aztán kapta a vizes korsót, ment a kútra, mely a szomszéd háza előtt volt. Ott letette a korsót s befutott a szomszéd asszonyhoz csak egy pár szóra, a hol Ágnes néni, a szomszédasszony, neki gyűrűzkedve gyurta a tésztát.

— Ágnes! — szölt Kata néni a konyhaajtón besompolyogva, — itthon vagy? Nem hallottad? Jaj Istenem! hogyan is tud valaki olyan lenni? — kerepelt egymás után lélekszakadva Kata néni.

— Isten hozta édes Katám. Mi az? mi baj?

— Jaj, alig merem megmondani. Elkárhozom az az istenverte asszony, jujha, még ilyent nem értem, nem láttam, nem hallottam. Oh, a tuskére való! Nézd csak nézd! Hát tudod: Vicákhoz betekinttettem egy pár szóra, s ott a galambom gyerelem beszélte. Hanem Ágneskám:

meg ne mondd senkinek, hogy én beszéltem neked, mert nem szeretném, nem akarnám, hogy az a galambszívű Vica hírbe jöjjön, s valami levettyítelő kereplőnek tartásák. Csak is úgy mondom el, ha tovább nem adod.

— Ments Isten édes Kata néni! hiszen tudja —

— No jól van, jól Ágneskám. Jaj, most jut eszembe, hogy a kútnál vár rám a korszóm és otthon a tűz, ebédet kell főzöm. Isten áldjon meg!

— De hiszen most csak nem megy el! Naca leányom, eredj hozd be a Kata néni korszóját a kútról! Sok az újság Kata néni?

— De sok ám szentem, dél lesz mire elmondom, pedig akkor ebédet sem főzhetek. Isten veled!

— Ejnye! mi dolog ez? még az volna szép! talán nem tudok én ebédet adni magának és az urának? lássa meg az ember! talán csak van szívem? Üljön le édes Kata néni! úgy! Naca, eredj a kertbe, gyomládd ki azt az ágy zellert! Csunya dolog a kis leányoknak hallgatóni, ugy-e Kata néni?

— De ugy ám, szentem! a leányoknak nem jó mindent tudni.

Ezután Ágnes szomszédasszony helyet foglalt Kata néni mellett a lócán, az ebéd pedig főhetett, ha akart.

— Jaj galambom, — folytató gyors kerepeléssel Kata néni, — azt sem tudom: hol kezdjem? de csak kezdem elülről.

Hogyan is tud az a Böske olyan lenni! A Kacér Böskéről beszéltek. Alig pár hete, hogy a férje ura alól kirántották a gyékényt, s tolták föld alá, s az az asszony már ilyen istentelenséget követ el. Oh! hogy nem fél az Isten haragjától. Gondold el: az a tuskére való szeretőt tartogat magának.

— Mit mond Kata néni?! szörnyűködik és csapja össze kezét Ágnes néni, — oh-oh! ki hitte volna? No lám-lám az ájtatos szenteskedő! De mondja csak tovább Kata néni! — Az ám! milyen romlott a mostani világ ugy-e Ágneskám? De hol is hagytam? Jól van, már tudom. Hát az a Biczóék gyereke a Gáspi járogat hozzá.

szakközvegyei által teljesítse, a felmerülő költségek a társaság részére általuk megtérítendőek lévén, az engedményesek viszont ezen költségeik iránt az érdekeltség nevében biztosítottak.

Ezuttal egyszersmind a végrehajtó bizottság elhatározta, hogy az előmunkálati költségek fedezéséhez járulásra az érdekelt vidék közönségéhez a f. é. július 22-iki bizottsági ülésen megállapított értelemben felhívás s aláírási ívek bocsájtassanak ki, s az aláírások s aláírt összegek gyűjtésével közönségenként a közönség több tekintélyes tagjai azzal bizattak meg, hogy az aláírt összegeket Hollósy József urnak, az érdekeltség pénztárnokának, Zala-Egerszegre beküldeni sziveskedjenek.

Mint értesülünk, az engedményesek az előbb jelzett értelemben az előmunkálatok teljesítése végett a cs. és kir. déli vasút társaság igazgatóságát már megis keresték.

A dunántúli önk. tüzoltó-egyletek kerületi szövetségének 1883. évi aug. 12-én Keszthelyen tartott közgyűlése.

A tüzoltó intézmény történetének évlapjaira ismét egy diadal jegyezhetünk fel az annak megírásával majdan foglalkozók — a keszthelyi napok emlékeit; melyeken ezen emberbaráti s örömmel mondhatjuk mindinkább terjedő nemes és szép eszme ismét egy eddig még csak feltételelesen birt területet hódított meg.

Mi, mint egyszerű krónikások, csupán az adatokat jegyezzük fel a későbbi kor számára.

Szombaton, aug. 11-én az urnak 1883. évében esékely szünettel egész napon s éjen át esett az eső... úgy annyira, hogy kevésbé buzgó s lelkesedni képes tüzoltó bajtársunk alig vette volna magának a fáradságot arra, hogy édes hazánk szép dunántúli kerületének közel s távoli megyéjéből reggeltől estig rázassa magát a vasuton vagy fakó szekéren, ezenfelül ázzék — magyarul mondván — „börög” és ily állapotban vonuljon be a kies fekvésű Keszthelyre... Mi azonban, mint „veterán és edzett” tüzoltók, fityyot hányva a rút időnek, harsogó trombita szó mellett haladtunk keresztül többé kevésbé sáros falukon és az igazat megvallva (mert hát a fuvarosnak etetni csak kell néhány szor) egy pár „státió” szerencsés hátrahagyásával, valóban „emelkedett” hangulatban vonultunk be a fellobogzott Keszthelyre, hol az oblitát „Isten hozott” felirattal ellátott, zöld lombok és tricolorokból csinosan összeállított diadal kapunál tárt karokkal és szívvel üléssel, sőt initt amott esőkokkal is fogadtak bennünket — bajszos és bajszatlan bajtársaink!

Valóban Keszthely városának közönsége igen szép és elismerésre méltó jelét adá előzékenységének és szívesességének, midőn a galád idő dacára föbb utcáin levő házaik kivétel nélkül fellobogóztak és mi több összes lakosságát, különösen annak „szébb” részét az ablakokba ülteté és a járdákon fel s alá sétáltatá — a mi fogadtatásunkra és szemekünk gyönyörködtetésére!

Elszállásoltak bennünket!... de még azt sem várták meg, hogy uti rendtelenségbe jött toilletteinket kissé összetarozhassuk, már kínáltak oszonnal, borral, vasorával, szép szavakkal, diktókkal, ismerkedési estélylyel és színházi „díszelőadással”!

Azonban a tüzoltó nem riad vissza semmitől; legkevésbé a tűztől; pedig ilyesmí van — azt mondják — a borban, a szép szavakban, diktóokban, kék s fekete nő szemekben, sőt még a színészek szavalataiban is!... Bátran neki vágunk tehát és keresztül élveztük valamennyit...

A keszthelyi tüzoltó-egylet érdeműs elnökének barában van tűz, azt hit alatt merem állítani... diktó!

Azt mondják: megbabonázta az asszony a legényt, hanem higye a ki hiszi, én nem; inkább azt gondolom, hogy leopagásáza, meg csókkal traktálta, azért csapott hozzá. Talán azt gondolja az a jó madár, hogy megkaparinthatja férjének? De hiszen kell is annak bot a háttára, Isten boesá, majd mit mondok.

De ez még mind semmi. Hanem abba a legénybe szerelmes a Böskének leánya a Juci, még pedig annyira, hogy élni sem tudna a legény nélkül. Az a kis galambom ez ideig azt hitte, hogy az ő kedvéért járt a legény a házhoz, s a Gáspi ugy is mutatta neki, mintha szeretné a leányt szívéből; hanem oh uram, ne vigy minket a kísértetbe: az anyját szerette. Látod, mire vemedett az a vén satrafére; már azt sem tudom, minek tituláljam?

Mi is van ma? én bizony nem tudom; hanem annyit tudok, hogy tegnapelőtt voltak a legény szülei az asszonynál háztűz nézni, s az özvegyet meg is kérték, nem a leányt. Persze, az asszony módos, a férje mindenét ráhagyta; a leány még nem férjnek való, legalább a Böske is így mondta a legény szüleinek és ezt a Biczóné is erősítette; így hát a Gáspi gyereket még noszogatták is, hogy csak rajta, legalább beülhet abba a szép gazdaságba.

Már a közfogót is megtartották még pedig tegnap, hétfői napon, a mi az én életemben soha sem történt, mert mindig szombaton este szoktak eddig a házaspárok kendőt cserélni, s így Böske Biczó Gáspinak lesz a felesége. Mikor Juci megtudta, hogy Gáspi az anyját kérte meg, nem őt: sírt, rimázkodott anyjának, hogy ne tegye, ne menjen Gáspihoz az ő szegényére. Végre bevallotta azt is, hogy ő a legényt már régen szereti és szeretni is fogja, vagy meghal bánatában.

No hiszen! Böskének sem kellett több, megmosdatta leányát víz nélkül, megkeresztelte pap nélkül; megmondta neki, hogy te ilyen meg olyan: eltakarodjál a házamtól! Majd adok én neked szeretőt. Ne! ne! és a szódóval végig simogatta a szegény teremtést.

Mára viradóra aztán a leánynak se hire, se hamva. Lásd édes gyerekek, hát szép ez egy anyától? egy

jában van még több, a ki nem hiszi el, olvassa meg a „Keszthely” című lapban szóról-szóra megjelent beszédeit és toasztjait és hiteldenségből meg fog térni... miként szent Agoston; a ki pedig azt nem hiszi, hogy a keszthelyi nők szép szemében mennyi és mily égető tűz van, a vagy még abban is mer kételkedni, hogy a színészek szavalatában is volt, — avval én nem beszélek — az vivjon párbajt a keszthelyi fiatalokkal, a színész-direktorral, a vagy a hős-szerelmessel!...

Hogy a színházban, holmi „Denevér” vagy „Szárnyas-egér”-féle operettet adtak... azt tudom, de hogy kitűnően, jelesen, jól, vagy csak közönszerűen énekeltek és játszottak-e? azt biz én meg nem mondhatom; mert egyelőre lebilincselé figyelmemet a valóban diszes közönség, azután pedig — irgalmatlan hőség levén — jónak láttam a „szufolt” házból elmenekülni!...

Ugyancsak szépen megjártam az elmeneküléssel! Valóságos „cseberből-vederbe”!...

Menekültem pedig a színház forró és fojtó légköréből az ismerkedési estélyre, vagyis mint a „Keszthely” című lap 33-ik számában újságíró collegám mondja: a „Talabér-féle vendéglő díszes kerti-helyiségébe”!

Én ugyan a fenn tisztelt vendéglőt „Amazon”-nak ismertem a régi időkben, meg aztán a kerti helyiséget kerestem is, azonban csak egy feltetejű, elől beüvegezett felszer forma hosszú keskeny helyiséget s az előtt néhány eszenvész akácát találtam. — de azért boldogítsa a t. újságíró collegát hite és legyen neki igazza.

„Ismerkedési estély!” minő kellemes emlékeket gerjesztett fel e két szó bennünk, kik a múlt évben részt vettünk Zala-Egerszegen a kaszaházi gyönyörű kis ligetben, tartott országos tüzoltógyűlési ismerkedési estélyen. Az a jókedv, az a szívvelenség, barátság, kellemes hely, szép hölgyi és uri közönség: a mit ott tapasztaltunk és ott láttunk — az elfelejthetetlen marad előttünk.

Elszántam magamat! egyszerre benn valék a közepébe — már t. i. annak a hosszú keskeny előlrol beüvegezett helyiségnek, melynek Keszthelyen azon költői hangzása nevé hallottam: „születli”... Úram irgalmaz! ember, ember hátán, pokoli hőség (vissza vágytam a színházba!) és csupa tüzoltó-egyenruha. Alig egy két nő és „cibil” férfi!...

No de se baj, hisz tüzoltók akarunk egymásközt ismerkedni, minek oda a városi publikum, pláne a hölgy publikum? — szegény tüzoltók, csak zavarva lennének ilyeszerü tarkázás által... jobb így, ily formán „sans géné” maguk közt mulathatnak!

Nagyon téves fogalom ez uraim és hölgyeim! Mi nem mulatni s különösen nem egymásközt „magunkban” mulatni, járunk vándorgyűléseinkre, hanem az anyja szeretetével ápolat és szeretetül intézményünket fejleszteni, terjeszteni, a közönséggel annak előnyeit (hála Istennek egy kis dícserejjel ma már azt is elmondhatjuk, hogy annak érdemeit, díszét és dícsőségét is) megismertetni és különösen a közönséget arról felvilágosítani és meggyőzni, hogy nem csupa korhely fráter ám az a tüzoltó és hogy a tüzoltók összejövetelei nem csupa „titulus bíbendi”... De ezt csak úgy tehetjük, ha az a közönség minderről személyes — saját érdekeivel észlelhető — meggyőződés szerzése végett közbéni jön s nem vonja vissza magát, mint esiga a házába.

Hej! tisztelt keszthelyi közönség, e tekintetben sokat lehetne ám tanulni Pozsonytól, Szombathelytől, Soprontól, Pápától sőt még a kis Zala-Egerszegtől is! s ezen felül kegyes megpillantásra méltatni épen a keszthelyi közgyűlésen kiadott és szétosztott tüzoltó-szövetségi statisztikát, melynek adatai szerint csak a dunántúli kerületben levő 115 tüzoltó-egyletben csupán főtisztként (elnök, alelnök, főparancsnok és alparancsnok): 1 kir. főherceg, 12 mágnás, 1 alispán, 2 kir. tiszti bíró, 1 k. bíró, 22 ügyvéd, 8 megyei tisztviselő (szolgabírók) 11 rkath. pap, 2 hely. hitvallású lelkész, 20 gazdatiszt, 18 magánzó, 4 mérnök, 5 tanár, 8 orvos, 42 földbirtokos, 12 városi tisztviselő, 1 kir. közjegyző, 4 győgyyszerész, 1

olyan asszonytól, a ki csak pár hete, hogy eltemette az urát. Jaj Istenem! mi lesz a világból?

Oh-oh! az Isten hagyja el azt a... azt sem tudom milyen asszonyt, — mérgeződé Agnes szomszéd-asszony. — Edes anyám! dél van; apámuram már megjött a mezőről, — kiáltott be Naca a kertből, a ki már a harmadik ágy zellert is gyomlálta szóra.

Juj galambom gyerekek, de eltrécseseltém az időt, — ugrott föl ijedve Kata néni, — adta korsója! hol a korsóm? jaj, a tüzeimből eddig már egy szikra sines; mit csinál most velem az uram, ki már eddig otthon van. No, lesz most az én fejemnek!

Kutya teriagette! fikom adta! — kapkodott erre-arra Agnes menyecske, — no, ne busuljon Kata néni, azonnal kész leszek az ebéddel... Igy ni!... Itt van egy kis fazék leves és egy tányér csusza, tegye a kötőjébe, kettőjüknek elég lesz; most pedig csak siessen el erre kert alul.

Az Isten áldjon meg érte csillagom! No, majd kendernyővéskor csak szólj át hozzám, én is tudom mi az emberség. Hanem most már elmegyek, Isten veled. De el ne mondd ám másnak edes lelkem, hiszen tudod: csak neked beszéltem el.

Dehogy mondom Kata néni, dehogy mondom, miért is mondanám?

Es Kata néni az egy pár szó után, de még egy kis hálkódással is megtoldva, titkos örömmel kisurrant a konyha-ajtón, kezébe fogta az üres korsót, és usdi! el haza kert alul, a kötőjében vitt ebéddel.

Agnes szomszédasszony pedig ebéd után alig tevő le kanalat, azonnal futott Jutka szomszédasszonyhoz csak egy pár szóra, s elmondta neki, amit Kata néni mondott, s azt is, hogy az kitől hallotta, persze jól megtoldva-foldva. Ó is ugy járt a pár szóval, mint Kata néni, avval a külömbéssel, hogy az öreg este hajította haza. De ő sem mulasztotta el Jutkának megmondani, hogy amit hallott, azt tovább ne adja ám! Jutka pedig alázatosan rámondta: „Mentsen Isten!” és mégis egy óra alatt már tudja az egész falu; hogyan lehet az?

hirlapszerkesztő, 2 bírósági végrehajtó, 7 gyáros és gyár-hivatalnok, 3 építész, 2 bérlő, 1 bányahivatalnok, 17 kereskedő, 16 közjegyző, 9 néptanító, 4 postamester, 2 erdeszeti tisztviselő, 1 vendéglős, 1 kőnyomdató-lajdolos, 1 műkertész és 39 iparos szerepel.

A mely intézmény élén — az országnak csak egyik kerületében — a rang, tudomány és vagyon, szóval a társadalmi osztályok majd minden ága ily mérvben képviselve van, azon intézmény nincs rossz kezében s azon intézmény hívei és vezérfiai által rendezett összejövetelek és ünnepélyekben részt lehet ám venni bátran, minden tartózkodás, megerősítés és a nélkül, hogy „leereszkedni” kellene!

Égyébként az ismerkedési estély eléggé jól sikerültnek mondható.

Beszélggettünk, „ismerkedtünk” és toasztokban üntöttük ki túlaradó érzelmeinket.

Felköszöntéseket mondtak: Trsztyánszky Lajos keszthelyi ügyvéd s főparancsnok, Teuffel Mihály pápai ügyvéd s főparancsnok, Kanács Károly z.egerszegi ügyv. s főparancsnok, dr. Lipp Vilmos keszthelyi gym. igazg. és tüzoltó egyleti elnök, P. Szabó Károly pápai főiskolai tanár és szövetségi elnök, Némethy Ignác keszthelyi városi jegyző, Ruffensberger Ignác szombathelyi iparos alparancsnok és többen.

En megvallom, hogy e tekintetben teljesen ártatlan vagyok és nem terhel lelkemet egyetlen „vad” avagy „szelid” toaszt sem, még kevésbé az, hogy pláne többszörös felszólalással s a „tisztelt előttem szóló bajtárs” szavaira vonatkozás titulusa alapján untattam volna a t. publicumot.

Benn a születli-ban a tüzoltó costume-ba bujtattott keszthelyi cigánybanda húzta; a beüvegezett elejű épílmény előtt levő s az udvartól magas léckerítéssel elválasztott mintegy 2 öl széles 10—12 öl hosszú 8—10 akácfaival beültetett térségben a csurgói bajtársak 12 tagból álló, dobbal, sippal és trombitával felfegyverkezett tüzoltó zenekara dolgozott; dícsereire s jobb sorsra méltó tudóval és igyekezettel; az udvaron körbe állva fáklyafénylő n. kanizsai bajtársak 24 tagból álló s a katonabandákéhoz hasonló rémséges instrumentumokkal ellátott önkényes tüzoltókból álló igen jó zenekara működött, melynek őszinte dícsérése képpen el kell árnolnom, hogy még csak 4 hó óta áll fenn s már oly elismerésre méltó szabotossággal játszik, mintha évek óta ez lenne az egyedüli foglalatossága, pedig — mint a kevés-szavú és komoly nézésű n. kanizsai főparancsnoktól értesültem — csupa egyszerű iparosokból áll, kik az előtt semmiféle hangszerhez nem értettek, de igen jó karmesterük és ernyedetlen szorgalmuk van.

Midőn a hőség kiállhatlanná, a felköszöntések árja elviselhetlenné kezdett lenni, szeretetreméltó házi-gazdám vezérlete alatt néhányam magammal haza felé menekültünk s utközben „benézünk” a Nieszner-féle vendéglő kerti helyiségébe, mely ugy hasonlít az előbb leirt „születli”-hoz, mint egyik tojás a másikhoz, csakhogy ennek előrése nincs „beüvegeze”; tehát esti tartózkodási helyül annyival alkalmasabb s kellemesebb.

Ha azonban a helyiség hasonlít is a másikhoz, nem hasonlít az itt talált valóban diszes hölgyközönség az amott hagyott-hoz! — Ezen estén csakugyan virágos kertnek volt mondható Nieszner uram „születli-ja”! telve még csak alig kinyílt rózsabimbókkal.

Egy sarokba húzódba szemléltük a jókedvű táncosokat s láttunk olyan csárdás táncot, minőnél szebbet alig láttam életemben! Kevés kivétellel szép táncoltak, de oly gyönyörűen, igazi magyaros ritmussal kiapozott csárdást, mint sárdi Somsich Lőrinc úr bájos leánya — egyik sem.

Elkövettem a vétkeket! megnevezvén csak egyet a sok közül... bocsássanak meg érte ugy az ott mulatozott t. közönség, mint nyájas olvasóm... megvezeklek, bünbánatot tartok vétkemért s büntetésül elmegyek aludni, pedig be kellemes volna még ott maradni, élvezni s azon gyönyörteljes pillanatokot itt leírva újra átélvezni!

Ambár jobb így... legalább sok megtörtént dolog titokban marad, a mit egyébként valószínűleg kifelegettem volna!...

Még jóformán le sem feküdtem, nemhogy érdemesen alhattam volna, már megzendült ablakom alatt vasárnap reggeli 5 óra előtt az „Ébresztő”.

Szent Isten! hogy megátkoztam azt a fenn eldicsért n. kanizsai tüzoltó bandát karmesterestől, mindenestől, pedig olyan szépen játszottak! és oly felejthetetlen buzgalommal, mikép alig hogy elszunnyadtam, már ök nem tudom honnét a tulsó város szélérlő megfordulva ismét ablakom előtt fittak a valóságos „riasztó”!...

Felkeltem s a gyönyörű magyar tengerre néző ablakom redőnyeit kitérva, gyönyörködni akartam a dícső hajnalban. — Ó kegyetlen sors! — esik az eső... az ég úgy néz ki mint egy piszkos, öreg bakaköpenyeg... az utcákon arasznyi sár... az ablakokból s háztetőkről ki és lecsüngő lobogók olyanok, mint az esőverte gubbaszkodó szárnyasok... és én menjek most a díszmenetre!...

Hála vendégszereteten felülmulhatlan házigazdám szívesességének s a tüzoltók speciális védszentje kegyelmének, mire a lukullusi reggelitől főtápaszkodtam, kifogyott az egek esatornájából a víz, a bakaköpenyt lehúzták a szép kékszemű égről és szőke Balatonról... süttött a nap, és én „teljes díszbe” vágva magamat, be-rukkoltam az őrtanyára.

A „díszmenet”-et leírom felesleges... szép volt az nagyon... bejártuk a fél várost s mire a városháza elé értünk, sárosak voltunk térdig, derékig, kiknek hogyan juttatták az Istenek s a keszthelyi szíves rendező bizottság...

Nem szándékom a t. rendező bizottság kétségtelenül jó és szíves intencióját bíralat tárgyává tenni. Hisz bizonyára a mi érdekeltségünk és a mi kedvünkért eselkedett úgy, hogy nekünk megmutatta a fél várost, minket pedig az egész városnak, mely az ablakokból és száraz járdáról kényelmesen és nagy lelki gyűlölettel, — sőt tán initt amott némi kis gúnynyal is — nézte,

miként lubieskol ez a ragyogó csákós, arany- és piros zsinóros, paszományos fényes ruhájú sereg az utca közepén bokáig érő sárba! . . . No majd máskor és másutt elhanyagolják a sarat, vagy a járdán vezetnek a menetet, a publicum pedig az utca sarából fogja nézni. . . Kedves szerkesztőm és jó szívű barátom! ne légy ma-litiózus és legalább lassan mondj, úgy, hogy én ne halljam, mert úgy is tudom, hogy rám vonatkozik azon megjegyzésed, miként „boldogok, a kik hisznek és az együgyűek!”

A városház elé érve *Léonard Ernő* városi főjegyző úr üdvözölte, kissé halk hangon elmondott, — de utólag előlvasva igen szép és tartalmasnak mondható, — beszéddel az egybesereglett tüzoltókat s mi oly udvariasak voltunk, hogy nem köszöntük meg a városnak a szíves fogadtatást: „Hja! „*mines a programmban*” — „*vigázz!*” *jobban át!*” *indulj!*” . . . Es indultunk és mentünk a gazdasági tanintézetig, mely előtt levő térségen a „*felállítás*” és „*elhelyezés*” hosszadalmas és egy kis előrelátással és renddel, könnyen megelőzhető műveletének befejezése, illetve az oda nem tartozó, de a teret már elfoglalt publicum lehurrogatása és kiteszokolása után a készthelyi önk. tüzoltó-egylet elnöke *dr. Lipp Vilmos* gymn. igazgató úr fogadta a csapatot és egy gyönyörű, — szónoki hévvel elmondott — beszédben röviden, de élesen, híven s a valóságnak oly megfelelően mondta el a *tüzoltó intézmény programját* és egybe-seregülésünk célját, hogy azt jobban és szebben kifejezteni nem lehetett volna. . . A nagyszerű fehér taláros alak, a hatalmas hang, a szívből jövő és épen azért szivig-ható szavak valóban az ünnepek fénypontjává s fe-lejthetlenné tették a jelenetet! . . . melyet egyébként a rendezőség szíves buzgókodása következtében a kész-thelyi fényképész úr is megörökítendő: gépezetének sötét kamrájába oly célból zárt el, hogy omélt időnként több példányban — természetesen jó pénzért — a villágos-ságra boesássa.

Végre oda jutottunk, hogy megkezdjük a *közgyűlést*.
(Vége köv.)

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Hálaadó isteni tisztelet. F. hó 18-án király öfel-sége születés napján a helyb. róm. kath. templomban tartott hálaadó isteni tiszteleten képviselve volt a megyei tiszttakar, a kir. ügyészség, a zala-egerszegi ügyvédi ka-mara, kir. építészeti hivatal, kir. tanfelügyelőség, az adófelügyelőség, posta hivatal, adóhivatal. — Az ünne-pélyes isteni tiszteletet dr. Horváth Károly apát-plebánus önagsága végezte a kaplán urak segédlete mellett. — A városunkban szerda óta pihenőt tartó Vindischgrätz-dra-gonyos-erzred tisztikara testületileg vett részt a hálaadó ünnepeken, a diszszázad pedig a Szentháromság szobra előtt volt felállítva. Mise után az ezredes a kivonult szá-zadot maga előtt elléptette.

Mint lapunk más helyén is említettük, a kath. egyház holnap Szent István első királyunk jobb keze felhalásának és szentté avatásának 800 éves emlékét ünnepli. A nagy jelentőségű jubileumot megelőző napon alkonyatkor az esti harangszó után, valamint másnap hajnalban az örömműnep jelzésére az összes harangok meghuzatnak, az ünnepek hála isteni tisztelet d. e. 10 órákor fog megtartatni.

A helybeli kórházra vonatkozólag a megyei tör-vényhatósághoz a m. kir. belügyminiszteriumtól a kö-vetkező leirat érkezett: „A zala-egerszegi városi magán kórház és a zala-egerszegi járási kórház számára kap-csoatosan építendő kórházra vonatkozólag f. évi március 19-én 1896 sz. a. kelt alispáni jelentéssel felterjesztett építési tervek és költségvetés műszaki szempontból felül-vizsgálatván, a felülvizsgálat eredményét a m. kir. köz-munka és közlekedési miniszterium f. évi július 13-án 10935 sz. a. kelt átiratában közölte. Ezen átiratban a tervek a belső berendezést illetőleg igen lényeges ész-revételek foglaltatnak, miért is ezen észrevételeket, mi-után azok oly technikai és közegészségi szempontokat érintenek, melyek szigorú alkalmazása az épület tartós-ságára és egészséges voltára vannak befolyással, egész terjedelmében magamévá teszem s azok figyelembe vé-telével helyesbített s az idézett átiratban a főépülete nézve 20599 fnt 68 krral megállapított költ-ségvetést alapul véve, a tervezett kórház ennek keretén belül lesz a kórházi bizottságnak mult évi december hóban kelt tervrajzában a város által megszavazott anya-gok értéke és az árlejtésnél várt árlejtésnél címén megjelelt levonások illetőleg megtakarítások eszközölésé-vel felépítendő. Ehhez képest támaszkodva a megyei bizottsági közgyűlés azon határozatát, melylyel a járási kórház építésére 10 ezer fnt megszavaztatott, jóváhagyó 1879. évi 54584 sz. a. kelt rendeletre és az 1876. évi t. e. 56 §-ára, a kérdéses kórház építésére az enge-délyt a következő kikötéssel megadom. Az építkezés az itt felülvizsgált tervek és az azokra vonatkozólag a fent-idezett közmunka és közlekedési miniszterium átiratában foglalt észrevételek, úgy szintén a szellőztetés hiányára rámutató megjegyzés, valamint a fentebb megállapított költségvetés pontos és szigorú szem előtt tartásával lesz fogantatandó; mely célból a kérdéses átirat másolatát ide csatolom. A felépített kórház mindazon kellékekkel ellátandó, melyek minden gyógyintézetre nézve az 1876. évi november 21-én 51661 sz. a. kelt itteni szabályren-delet 2-ik és következő §§-ában írva. — *Tisza m. k.*

A zalamegyei nemesi pénztár kezelő választmány folyó hó 13-án tartott ülésében nemes érületének, a közoktatás iránti érdeklődésének ismét fényes bizonyíté-kát adta az áltai, hogy különböző sorsú és vallású 23 tanulóknak összesen 1370 fnt segélyt szavazott meg az 1883. 4. tanévre. Fogadja a nemes választmány hálás köszönetünket nagylelkű adakozásáért, a mely által sok szegény ifjura nézve a tanulás folytatását lehetővé tette s jutalmazza annak tudata, hogy eddigi segélyezésével a közügynek s a megyének már számos jeles férfit adott.

Gazdasági tudósítók. A földmivelés-, ipar- és keres-ke-delemügyi m. kir. miniszter Luperszhek József eszéktornyai lakos a csáktornyai járásra, Hertelendy József vindornyalaki lakost az egerszegi járásra, Hruska Nándor szécsi-szigeti lakost az Ozigány Bertalan sz.-adorjáni la-kost a letenyői járásra, Tornyos Gábor novai lakost a novai járásra az állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

Gyász jelentés. Alulírottak legnagyobb fájdalom érzetével jelentik Stráusz Sándorné született Farkas Krisztinának élte 47 és boldog házassága 25-ik évében, rövid szenvedés és a halotti szentségeknél ajtatás föl-vele után Nagy-Lengyelben f. évi augusztus hó 15-én d. u. 5 és fél órákor történt gyászos kimúltát. — A boldogultnak hült tetemei f. hó 17-én d. e. 10 órákor fognak a nagy-lengyel közös sírkertben eltakarítani: az engesztelő szent mise áldozatok pedig ugyan az nap reggeli 8—9 órákor mutattnak be a nagy Mindenha-tónak. — Farkas Ferenc, Farkas László, Farkas Amália férj. Török Sándorné mint a boldogultnak édes testvérei. Udvardy Vince, Paragh Gyula mint a boldogultnak vói. Udvardy Jenő, Udvardy Imre mint a boldogultnak unokái. Stráusz Sándor a boldogultnak férje. Stráusz Erzsébet férj. Paragh Gyuláné, Stráusz Borbála férj. Udvardy Vincéné, Stráusz Farkas, Stráusz Rátálé, Stráusz Domonkos mint a boldogultnak édes gyermekei. Kelt Nagy-Lengyelben, 1883. augusztus hó 15-én. Áldás és béke lebegjen hamvai fölött!

Köszönetnyilvánítás. Elnulaszthatlan kötelemnek tartom mindazoknak, a kik felejtetlen emléktől nőm te-metésén való megjelenésükkel az engemet és családomat ért pótolhatlan veszteség fölötti fájdalommat enyhíteni kívánták, magam és családom nevében a legforróbb kö-zszönetemet nyilvánítani. — Nagy-Lengyel, 1883. aug. 17-én. *Stráusz Sándor*.

Kinevezés. A pénzügyminiszter Clementis Ágoston esáktornyai adóhivatali ellenőrt III. oszt. adótárnokká a módosi adóhivatalhoz nevezte ki.

A helybeli községi iskolaszék f. hó 16-án tartott népes gyűlésén töltötte be a városi képviselő testület által a községi népiskolánál rendszerezett segédtanítónői állást. Az öt pályázó közül egyhangúlag Polánszky Ro-zália sárni-mizdői községi iskolai tanítónőt választotta meg.

A helybeli iparisikói bizottság f. hó 19-én d. e. 10 $\frac{1}{2}$ órákor tart ülést a városház tanácsstermében.

A lötenyesztés emelésére kiutalt jutalmak kiosz-tása. Nagy-Kanizsán Puthányi Géza báró ur emlékeite alatt alakult bizottság a magas kormány által kiosztásra utalt 60 drb magyar arany felosztását f. hó 12-én esz-közölte. A kiállításra előveztetett 43 drb anya kanca szopós esikóval és 27 drb tenyész 3 éves kanca esikó. — A mi a jutalmakat illeti, a kis komáromi uradalom és Inkey László bírtokos ur egy-egy aranyos diszokle-véllel, Inkey László és Kreiner örökösök pedig egy-egy ezüstös diszoklekvéllel lettek kitüntetve, miután az arany jutalmakról önként lemondtak. Arany jutalmakat kaptak és pedig az anya kancák után Fatér György (Söjtör) 6 drb arany, Stolezer Jakab (Söjtör) 5 drb arany, Pámmar Lajos (Merenye) 5 drb arany, Gál István és Tóth József (Sormás) 4—4 drb arany, Pámmar Lajos (Merenye) 3 drb arany, Tancos János (Rád) 3 drb a. Höön Frigyes (Igricze) 3 drb arany, Höön Frigyes, Berdics Márton, Bakó Samu, Szüts István és Pländer János (Kis-Kanizsa) 2—2 drb arany, ez utóbbi mind két lovától; — a 3 éves kancacsikóknál — Gáspár Ferenc (N.-Kanizsa) 5 drb, Tóth József (Sormás) 3 drb, Kovács János (Söjtör) 3 drb, Birk Oszkár 2 drb, Fatér János 2 drb. A diszokmányok nyomban kiállítottak és azok az érdekelteknek kézbesítették. — Tekintettel az elő-vezetett anyag halmozására és a jutalmazásra alkalmasok kijelölésére csak örömmel fogadta a bizottság midőn a k.-komáromi uradalom és Inkey László ur egy a Krei-ner család a jutalmat a bizottság rendelkezésére boesá-tani szívesek voltak, így alkalom adatott több más te-nyésztőt megjutalmazni. — Elismerés illeti a bizottságot pártatlan eljárásáért s ügybuzgalmaért, valamint a város hatóságot a szíves közreműködéséért. — Kanizsa, 1883. augusztus 12. *Kovács János*.

(Necrolog.) Mihálovics József, Mihálovics Ida özv. Bogay Antalné, Mihálovics Károly és neje született Orosz Ida özv Mihálovics Paulina férj. Neuman Józsefné szomorodott szívvel jelentik forrón szeretett ösesük illetve bátyjuk orahoviczai és göresényi Mihálovics La-josnak f. évi augusztus hó 15-én életének 46-ik évében tüdőszélhűdés következtében történt váratlan elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. évi aug. hó 16-án d. u. 4 órákor fognak a zala-egerszegi közös sírkertben örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szent miséáldozatok f. évi aug. 17-én d. e. 9 órákor fognak a zala-egerszegi plebánia templomban az unak bemutatatni. Áldás és béke poraira!

A zalamegyei általános tanítói testület f. évi aug. hó 27. és 28-án Balaton-Füreden tartandó közgyűlésének tárgysorozata: 1. Elnöki jelentés. 2. Mit vár a népiszkola az ovodától? előadó Erdős Biba Kornelia N.-Kanizsáról. 3. A központositó módszer és ennek nagy hibája, előadó Hoffman Mór N.-Kanizsáról. 4. A nyugdíjtörvény reví-siója, előadó Udvardy Ignác Z.-Egerszegről. 5. A járás-köri segélypénztárak szervezése. 6. A megyei tanszer-muzeum, előadó Lőb Ignác Csab-Rendekről. 7. Az orsz. tan. gyűlésre küldött képviselők Hajgató Sándor és Csathó Alajos beszámolója. 8. Indítványok. — Az in-dítványok a gyűlést megelőzőleg írásban nyújtandók be.

A zala-egerszegi önk. tüzoltó-egylet betegségyűző alapjának 50 firtót ajándékoztak 25 éves házasságuknak f. hó 16-án tartott örömműnnepele alkalmával Kaiser József úr és neje szül. Leitner Eugenia úrhölgy; mely nagy lelkü adományért azon őszinte óhajattal mondanak ez úton is köszönetet az egylet nevében annak elnöke, a csapat nevében pedig annak főparancsnoka, hogy: engedje az ég, miszerint a köztisztelőben álló ezüst meny-nyegzős házaspár oly gyakran tanusított bőkezűségét és jótékonyágát boldogság és szerencse által környezve gyakorolhassa arany mennyegzőjének épség- s egészség-ben leendő megtartásán túl is az emberi kor legvégső határáig.

A bucsu-szent-lászlói szent-ferenc rendü szerzetes-ház ideiglenes főnökévé Székér Fakund kiérdemült an-docsi hitszónok nevezetett ki.

Balaton-Füred múltjából. Méltóságos Nagy Imre úr, a m. kir. Curia bírja, megyénk levéltárában a régi okiratok kutatásával foglalkozván, a balaton-füredi savanyúvíz forrásra vonatkozólag érdekes okiratot hozott napfényre. Ugyan az a savanyúvíz forrás a 18-ik szá-zad elején felfedeztetvén, a tilhanyi Benczés apátság azt mivelés alá vette, miben azonban a b.-füredi községbe-lik háborgatták, sőt az uradalom megkeresésére köz-benjárt Dóczy szolgabíró ellen sértetéseikkel teljes fo-lyamodványt adtak a megyére. Az 1715-ik évben tartott megyei közgyűlés a folyamodással elkötvetett sértések miatt Dóczy szolgabíró a helyszíni kiküldte foglári karhatalom mellett azon utasítással, hogy a folyamodást készítő Gombos nevű jegyzőt 100.; a folyamodás alá írt községbelieket pedig fejenként 50—50 pálea ütessel büntesse.

A hatheti magyar pöttanfolyam, mely f. évi ju-lius 2-án nyitattott meg Csáktornyán, folyó hó 11-én záratott be megyénk lelkes tanfelügyelője által. Miután előtte való napon a szép sikerrel lefolyt záró vizsgálatok befejeztettek, másnap reggeli 8 órákor egybegyűltek a pöttanfolyam hallgatói és tanárai, élükön Krób Pál kir. tanfelügyelővel, ki remek hazafias beszédet intézett a pöttanfolyam hallgatóihoz, buzdítva őket a nyert ismeretek gyarapítására, s lelkükre kötve, hogy soha megne-szünjenek a magyar-nyelv terjesztésében és művelésében közreműködni, e mellett a hazafias szellemet ápolni, mert „nyelvében él a nemzet”. Beszédét viharos éljenzés követte. A himnus eléneklése után a pöttanfolyamot berekesztettnek nyilvánította s a tapasztalt siker fölött teljes elismerésének adott kifejezést. Lehetetlen az elis-merés adóját megtagadni főtő Csismasija Máté kortorii plebános urtól, aki egy 10 frankos aranyat azon tanító számára küldött be, a ki a magyar nyel elsajátítása körül a legnagyobb szorgalmat fejtette ki. Ezt Kósz Jakab szent-máriai tanító nyerte el, kinek az a bere-kesztés alkalmával át is adatott. (Gyümölcsözözzék a de-rék tanítónak ezerszeresen!) — Említésre méltó még, hogy a pöttanfolyamot Vuchetich István zágrábi kano-nok, orsz. képviselő és egyházmegyei tanfelügyelő is meglátogatta és az eredményt őt is őszinte elismerésre bírta. — Engedje a magyarok Istene, hogy az annyi félreértés között jóra törekvő magyar kormány e nemű áldozatkészsége is mielőbb meghozza „azt a hervadatlan szép tavaszt”, amit a költő oly sovárova kíván a ma-gyar hazára! —

Ablak-beverés. F. hó 15-én éjjel az izr. hitközség iparisikójának ablakait, továbbá a zsinagóga ablakait beverték, azonkívül egy helyen az ablak előtt állt kő-padat összetörték, más helyen meg a kaput rongálták meg. — Ezen kihágást épséggel nem tekinthetjük az antisemiticus mozgalom kifolyásának, mert városunkban a különböző hitfelekezetek polgárai egymással a legjobb egyetértésben élnek. A rakoncátlan esőselék műve le-hetett ez, mely szeret a zavarosban halásznai.

Színhazi játék-rend. Ma vasárnap 19-én itt először adatik: *Milánói* a népszínhazi választmány által 1600 arany frank pályadíjjal kitüntetett jeles népszímmű da-lokkal — hétfőn 20-án Szent-István nevezti ünnepünk alkalmából ünnepélyes díszelőadásul itt először *Vörös sárka* Vidor országszerzte általános tetszésben részesült eredeti énekes népszímműve, az előadást megelőző allegor-iai képlet és a nemzeti himnus; — kedden 21-én itt először adatik: Jakab Lajosné és Nyiregyházi Vil-mos első felléptével *Donna Juanita* Souppé hírneves látványos bohózatos vig operettje támbourin táncal, — szerdán 22-én *Stomfal család* Csiky Gergely min-denütt kitüntetett tetszésben részesült jeles szímműve, — esütörtökön 23-án itt először *Dragonjások* Maillart leg-szebb zenéjű és dallamu operettje, mely „a remete *csenyégtűje*” címe alatt mint hírneves opera minden nagy operaház közkedvelt repertóir darabja — s csak a nép-zínházban adatott először és úgy gyakran mint operette; pénteken 31-én itt először „*képzelt beteg*” Moliere class-icus sataricus bohózatos vígjátéka — és *Jólörzött kisleány* mulattató vígjáték, mindkét előadásban a kis 5 éves Bokodi Gizuska fogja bámulandó ritka tehetségét be-mutatni. — Szombaton 25-én itt először *Nap és hold* fényes kiállítású hírneves operette. — Vasárnap 26-án itt először *Töleány* leghírnevesebb eredeti énekes nép-zímmű tótdalokkal és tóttáncokkal. — A bérlét vasár-nap 19-én veszi kezdetét és a fent jelzett előadások mind annak folyamában kerülnek színre. — Miután pedig e társulat itt működése csak nagyon rövid időre terjedhet, s hogy ezalatt mégis a nemzeti és népszínház összes repertóirjának, mely teljesen bírtokában van, legalább nevezetesebb részét előadhassa, mindennap tar-tatik előadás. — Az utolsó előadás már szeptember hó első napjaiban leend.

Szerencsétlenség. A készthelyi grófi-lak tetejének lebontásához hozzáfogtak s egy, a tetőről aláuhanó ge-nda bizonyos Benkő nevű kocsiarra esvén, kezét és lábát eltörte.

Uj megyei postahivatal. F. hó 16-án Kerka-Szent-Miklósan postahivatal lépett életbe. E postahivatal az alsó-lendvai kir. postahivatallal naponként közlekedő gyalogküldönc-postajáratok által van összekötötésben; kézbesítő kerületét Lendva-Ujfalu, Kerka-Szentkirály, Pincez, Kutféj, Dobri és Lovász községek képezik.

(Assicurazione Generali.) Az „Egyetértés” igen melegen tartott köszönet nyilváníást közöl Liptó-Szent-Miklós és Verbitz községektől, a gyors és pontos kifí-zetést illetőleg, melyet az Assicurazione Generali a július hó 13-án ezen községekben történt felette nagy tűzká-rok után teljesített; mint értesülünk, százakra rag a le-égett házak és más épületek száma, melyek ingóságok-kal együtt nevezett intézetnél biztosítva voltak és dacára azon roppant munkának, melyet az ily tömeges kár felvétele okoz, néhány nappal a borzasztó tűzvész után az Assicurazione Generali által a károk felvétele, melyek összesen 182,000 frtba lettek megállapítva, befejeztettek és a helyszínen azonnal ki is fizetettek. Ezen eljárás leginkább igazolja, mily óriási előnyöket nyújt a közön-ségnek az ily jelentékeny intézetnél való biztosítás.

NYILTTÉR. *)

Főnyeremények
50,000 forint
20,000 forint
10,000 forint
8000 forint
6000 forint
5000 forint
 stb. összesen
10,000 nyerelem
 készpénzben fizetendő.
 A sorsjegy ára csak **1 forint**
 Sorsjegyek 1 frtjával ezen lap kiadóhivatalában kaphatók.

Kincsem sorsjáték
 Budapest
 a magy. kir. pénzügyminiszterium 16035. 1983. sz. a. rendelete értelmében engedélyezve.
 1. főnyeremény értéke 50,000 forint
 2. főny. é. 20,000 ft. 4. főny. é. 8000 frt.
 3. főny. é. 10,000 ft. 5. főny. é. 6000 frt.
 6. főnyeremény értéke 5000 frt.
 továbbá 2 nyerelem a 4000 frt, 3 nyerelem a 3000 frt, 5 ny. a 2000 frt stb. összesen
10,000 nyerelem = 186,000 forint.
 A nyertesnek kívánatára 20% adó levonásával minden nyerelem készpénzben fizetetik ki.

*) E rovat alatt közzétett felelősséget nem vállal a szerk.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:

UDVARDY IGNÁC.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

A közadók kezeléséről szóló 1876. XV. t. c. 29. §-nak 2-ik pontja, úgy a 30 és 31. §-értelmében a keresetadó III. és IV-ik osztályát, továbbá a bányaadót a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adóját, végre a tőkekamat és járadék adót (1875. XXIX. és XXVII. t. cikkek) illetőleg az adókiadás alkalmával megállapított adóösszegek mérve ellen benyújtott fellebbezések elintézésére Zalaegerszeg területére 1883-ik évre alakított felszólamlási bizottság működését f. 1883-ik évi augusztus hó 27-én megkezdendi, üléseit naponként délelőtt 8 órától 12 óráig Zala-Egerszegen a magyar kir. adófelügyelő ur hivatalos helyiségében nyilvánosan tartani, a fellebbezéseket a letenyei, alsólendvai, tapolcai, sümegi, csáktornyai, keszthelyi, nagykanizsai és zalaegerszegi kir. adóhivatali járáások sorrendje szerint tárgyalni s elintézni fogja.

Kelt az adófelszólamlási bizottság Zala-Egerszegen 1883-ik évi augusztus hó 10-én tartott üléséből.

Szigethy Antal s. k.
 bizottsági elnök.

91. 1-1.

1866 tk. 1883.

Arverési hirdetmény.

A zalaegerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Rákos János** végrehajthatónak, **Bakon László** végrehajthatást szenvedő elleni 100 ft. törke követelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében, a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő, a náprátfai 10 sztjkvben I 1-8 sor sz. alatt felvett ingatlanokból Bakon Lászlót illető 2/3 része az árverést 380 frt 66 krtban ezennel megállapított kiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1883. évi október hó 25-ik napján d. e. 10 órakor Náprátfán a bírónál megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 38 frt 6 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. tszék mint tkkvi hatóság Zala-Egerszegen 1883. évi ápril hó 27-én.

Ruzsics Imre
 jegyző.

Szeghő István
 elnök h.

90. 1-1.

1571 tk. 1883.

Arverési hirdetmény.

A zalaegerszegi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Steiner Saimon** sz. gróti lakós végrehajthatónak, özv. **Háry Ferencné** szül. **Németh Terezia** és társa végrehajthatást szenvedők elleni 136 frt törke követelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a zalaegerszegi kir. törvényszék területén levő, Zala-Koppány községben fekvő, a zala-koppányi 136 sztjkvben foglalt telerészben özv. **Háry Ferencné** szül. **Németh Terezia**, másik felerészben **Háry Ferenc**, **Háry József** és k. k. **Háry János** nevében álló A. 768. hrsz. alatt egész belsőlegre 214 frtban, — a 277. hrsz. alatti egész ingatlanra 15 frtban, — a 288. hrsz. alatti egész ingatlanra 42 frtban, — a 480. hrsz. alatti egész ingatlanra 15 frtban, — az 538. hrsz. alatti egész ingatlanra 21

frtban, — az 572. 659. hrsz. alatti egész ingatlanra 11 frtban, — 999. 1002. 1005. hrsz. alatti egész szőlőkre 458 frtban és az 1009. hrsz. alatti egész szőlőre 568 frtban ezennel megállapított kiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1883. évi október hó 3-ik napján d. e. 10 órakor Zala-Koppány** községben a bírónál megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, illetve 22 frt, 2 frt, 5 frt, 2 frt, 3 frt, 2 frt, 46 frt és 57 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. tszék mint tkkvi hatóság Zala-Egerszegen 1883. évi május hó 5-én.

Ruzsics Imre
 jegyző.

Dr. Gyömörey Vince
 elnök.

88. 1-1.

3858. szám. / k. ü. 1883.

Árlejtési hirdetmény.

A zalaegerszegi kir. ügyészség részéről közhírré tétetik, hogy a felügyelete alatt álló központi, valamint a tapolcai, sümegi és alsólendvai kir. járásbírói fogházakban letartóztatott vizsgálati és elítelt, egészséges vagy beteg foglyok élemezése együttesen, vagy a körülményekhez képest elkülönítve, — az 1884-ik évi január 1-ső napjától azon évi december hó 31-ik napjáig terjedő időtartamra.

f. 1883. évi szeptember 1-ső napján d. e. 10 órakor Zala-Egerszegen

a kir. ügyészség hivatalos helyiségeiben, hol a feltételek előre is megtekinthetők; — írásbeli ajánlatokkal is egybekötött nyilvános árlejtés útján, a legkevesebbet vállalkozóknak ki fog adatni; mely időre, vállalkozni szándékozók azon figyelmeztetéssel hívatnak meg, miszerint: 1-ször kiáltási ára — úgy a központi, mint a járásbírói fogházak részére — egy rendes adag fött ételnek 12 79/100 kr. egy adag 56 dkgr-ból álló kenyérnek 6 72/100 kr. összesen 19 51/100 kr.

2-or. Az orvosi rendelés folytán betegek számára kiszolgálandó kórházi étkeért vagy italokért, vállalkozó részére azon ár fog fizetett, mely az igazságügyminiszteri számvevőség által a kiszolgáltató cikkek közép árának arányához képest készített étkezési táblában megállapított adagokénti összegből, vállalkozó leengedése után temmaradand.

3-or. Árlejtési kívánók kötelesek 800 frt azaz nyolczszáz forintot készpénzben, vagy tőzsdéi áron számított államkötvényekben, a szóbeli árlejtés megkezdése előtt, az árlejtést vezető kezéhez óvadékképpen letenni; írásbeli zárt ajánlatokhoz pedig ugyanazon összeg esatolandó.

4-szer. A vállalat után járó összes illetékek és bélyegek költségei vállalkozót fogja terhelni.

5-ör. A vállalkozó részére járandó összeg havonként utólagosan, — az igazságügyminiszteri számvevőség helyesbítési jogának fenntartása mellett — bélyeges nyugtára fog a kir. ügyész által kifizetett.

6-szor. Az esetben, ha vállalkozó a szerződésileg felvállalt kötelezettségét nem pontosan s nem a szerződés határozatai szerint teljesítendő, a kir. ügyésznek jogában álland a szerződést azonnal megszüntetni s az élemezést magán alku vagy újabb árlejtés útján másnak engedni át, mely esetben vállalkozó, az általa letett biztosíték elvesztésén fölül az államnak köteles lesz mindazon kárt megtéríteni, mely mulasztása által netalán a kincstárba háruland.

Kelt Zala-Egerszegen 1883. évi augusztus 9-én.

Remete Sándor
 kir. alügyész.

89. 3-2.

A legkitünőbb savanyúvíz az országban, az orvosok által legmelegebben ajánlva.
A legújabb magyar savanyúvíz forrás a SZÉCHENYI forrás
Petánczon Vas megyében, Radein mellett
 Hatásos alkatrészeinek szerencsésösszetételénél fogva felülmúl minden hasonló ismert vizet s mint borhoz igen alkalmas savanyúvíz helyben már is igen kedvelté lett.
 A múlt ősszel, mindjárt a forrás megnyitva után, Triestben kitüntetést nyert s Budapestben, Bécsben vegyileg elemezett.
Megrendelések egyenesen
PETÁNCZRA
 posta (Mura-Szombat) a forrás igazgatóságához intézendők.
 Hamisítások ellen a dugazsra e név „Széchenyi“ van beégetve.
FŐRAKTÁR
FENYVESI MIKSÁNÁL
 Zala-Egerszegen 42. *—22.

Nyom. özv. Tahy R.-nál Zala-Egerszegen.

Badacsonban

az újonnan épült **SZÁLLODA** a rég fennállott **csárdával** és **bormérési-joggal** f. évi Szent-Mihály napjától fogva egy, esetleg három évre, a

f. é. szeptember 30. d. e. 10 órakor a szálloda termében tartandó nyilvános árverés útján bérbe adatik.

Bánatpénz 200 frt o. é.

Az étkező terem, úgy a háló szobák a szükséges butorokkal, étkező eszközökkel és fehér ruhával ellátvák.

Felvilágosítást ad

Skublics Gyula P.-Dörögdön,
 87. 3-2. posta: **Tapolca.**

Szikenben (natrium) és lavanyban (lithium) legdúsabb tartalmú európai savanyúvíz

RADAINI SAVANYÚVÍZ;

gazdag lavany tartalmánál fogva különösen ajánlatik köszvény-, epe-, vese- és húgykőbetegségekben;

sziken tartalmanál fogva pedig gyomor-, bélhurut-, sárgaság-, gyomorpufladás-, aranyérbántalmaknál és idegbajokban.

Azonkívül kellemes ízű és nagy mennyiségű **szénsavtartalmánál fogva (51-66)**

54. *—16.

a legjobb

hűsítő ital.

Főraktár

Fenyvesi Miksánál

Zala-Egerszegen.

Mindenemű fogfájás, még ha a fogak lyukasak vagy törtek is, pillanatnyi idő alatt és tartósan elháríttatik a híres

INDIAI KIVONAT

(indischer Extrakt) által. E kitünő tulajdonságánál fogva ezen szernek egy háznál sem szabad hiányoznia. Valódi hamisítatlan minőségben, palackokban elhelyezve, palackja 35 krjával Zala-Egerszegen egyedül **Hollósy József** gyógyszerész urnál kapható. 5 *—8.

Üres fogak kitöltésére

nincs hatályosabb és jobb szer, mint dr. **Popp J. G.** udv. fogorvos úr (Bécsváros, Bognergasse Nr. 2.) fogója, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül behelyezhet odvas fogaiba, mely aztán a fogrészekkel és foghússal teljesen egyesül, s a fogakat a további elromlástól óvja s a fájdalmat csillapítja.

Anatherin-szájvíz

dr. **POPP J. G.** es kir. udvari fogorvostól Bécsben, Stadt, Bognergasse Nr. 2. a legkitünőbb szer csuszos fájdalomnak, gyuladásoknál, a foghús daganatai- és sebei-; fölolvastja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az ingó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagoktól megtisztítja, a szájnak kellemes frissességet kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot. 1 nagy plack 1 frt 40 kr., 1 közép 1 frt és 1 kicsi 50 kr.

Anatherin-fogpaszta

dr. **POPP J. G.** es kir. udv. fogorvostól Bécsben. Ezen készítmény a lehelet frissességét és tisztaságát fentartja, azonkívül a fogaknak hőfokát kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti. Ára 1 frt 22 kr.

Dr. Popp növény fogpora

rövid használat után a fogakat vakító fehérekké tezi, anélkül, hogy azok ártalmárvalna. Ára dobozonként 63 kr.

Dr Popp illatos fogpasztája

rövid használat után vakító fehér fogak, a természetes és műfogak ápolására és a fogfájás megszüntetésére darabja 35 kr.

Dr. Popp orvosi növényzappan

kitünő pipere szer a sümör, kúteg, a májfolt és széplő ellen, a tiszta üde arcbor előmozdítása és fentartására, az atka, pörösen, tisztátalan arcbor kelek ellen. Ára 30 kr. A t. c. közönség felkérteik viágosan **Popp** es k. udvari fogorvos fele készítményeket kérsni, s csak az olyanokat fogadni el, melyek saját védjegyemmel vannak ellátva.

Kapható: **Zala-Egerszegen** Hollósy J. Keszthelyen: Braun Pál, Sümeghen: Stamborsky L., Tapolcán Glázer S., N.-Kanizsán: Práger B., Belus J., Szombathelyen: Simon A., Rudolf A., A.-Lendván: Kiss B., Körmenten: Sonnenveud M. gyógyszerészeknél 16. 4-3